ERDÉSZNAGYJAINK ARCKÉPCSARNOKA

24

VARGA SZABOLCS

IGMÁNDY ZOLTÁN

(1925-2000)

ÉLETE ÉS MUNKÁSSÁGA

NYUGAT-MAGYARORSZÁGI EGYETEM
KIADÓ

SOPRON
2010

ERDÉSZNAGYJAINK ARCKÉPCSARNOKA

24

VARGA SZABOLCS

IGMÁNDY ZOLTÁN

(1925-2000)

ÉLETE ÉS MUNKÁSSÁGA

NYUGAT-MAGYARORSZÁGI EGYETEM KIADÓ

SOPRON
2010

A sorozat szerkesztéséért felelős:
Prof. dr. Náhlik András
az Erdőmérnöki Kar
dékánja

ISSN 1417-8885
ISBN 978-963-9871-32-8

Felelős kiadó:

Prof. dr. Neményi Miklós
A Nyugat-magyarországi Egyetem
külügyi és tudományos rektorhelyettese

A kiadványt összeállította:
Prof. dr. Varga Szabolcs

Készült a Lővér Print Nyomdában (9400 Sopron, Ady E. u. 5.)

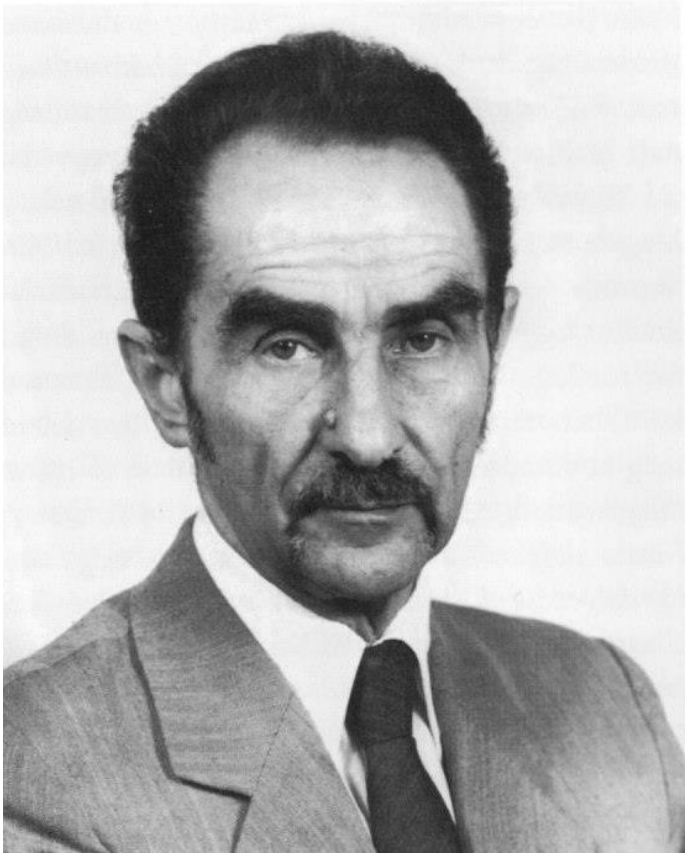

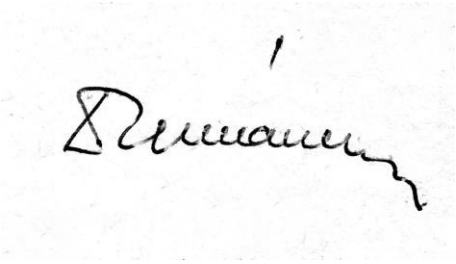

IGMÁNDY ZOLTÁN
élete és munkássága

(1925-2000)

Igmándy László Zoltán 1925. október 9-én született Hajdúnánáson, pedagógus családból. 1943-ban érettségizett szülővárosában. A József Nádor Műszaki Egyetem Bánya- Kohó- és Erdőmérnöki Karának Erdőmérnöki Osztályára 1943-ban iratkozott. Tanulmányait a háború miatt megszakította, ezalatt fizikai munkásként dolgozott. 1948-ban kapott erdőmérnöki diplomát a harmadik szigorlat letétele után. Az 1945-46-os tanévben az Ifjúsági Kör utolsó előtti elnöke volt.

Szakmai életét a Debreceni Erdőrendezőségnél kezdte, majd a debreceni Magyar Állami Erdőgazdaság Erdőigazgatóságának (később Erdőgazdasági Nemzeti Vállalat Erdőigazgatósága) Püspökladányi Erdőgondnokságnál beosztott mérnök. 1949 júniusától a Szolnoki Erdőgazdaságnál erdőgondnok.
1950-ben megnősült. Két fia született: Péter és György.

1950-ben az Erdészeti Főhatóság az Erdészeti Tudományos Intézetbe, a Sopronban akkor szervezett Erdővédelmi Csoport munkatársai körébe helyezte át. Mint fiatal tudományos segédmunkatárs, dr. Győrfi János irányításával itt kezdett el kutatómunkával foglalkozni. Ebben az időben fő témája a fenyőcsemete dőlés kórokozóinak, a betegséget elősegítő környezeti tényezőknek vizsgálata volt, melyeknek megismerése után a védekezés lehetséges módszereivel is foglalkozott. Az MTA Növényvédelmi Kutató Intézet munkatársaival együttműködve a kutatásban, közös munkájukról három publikáció jelent meg. A csemetedőlés mellett már ekkor foglalkoztatta az erdei életközösségben fontos szerepet betöltő taplógombák, elsősorban a csöves gombák erdészeti, később faipari jelentősége is. Mélyrehatóan foglalkozott biológiájukkal és rendszertanukkal is. Az ERTI-ben töltött időszaka alatt kezdett foglalkozni a hazai erdők egyik fő állományalkotó fafajának, a csernek a kórokozóival és élettelen károsítóival.

Innen saját kérésére 1953. október 1-jén az Erdőmérnöki Főiskola Erdővédelemtani Tanszékére egyetemi tanársegédi kinevezéssel kerül, ahol tudományos vezetője az erdészeti növénykórtan és erdővédelemtan kimagasló személyisége: dr. Haracsi Lajos professzor lett. Tovább foglalkozott a cser problémával, kutatási eredményeit 1956-ban **A cseresek növénykórtani vizsgálata** című kandidátusi disszertációjában foglalta össze. Dolgozatának megvédésével 1957-ben a biológiai tudományok kandidátusa címet, majd ennek alapján 1960-ban az Erdőmérnöki Főiskolán műszaki doktori fokozatot szerzett.

Kandidátusi védése után is intenzíven foglalkozott a cser fafaj egészségi problémáival, dr. Haracsi Lajossal közösen tisztázta a fafaj legfontosabb kórokozóinak életmódját, és azok hatását a cseresek egészségi állapotára. Ebben az időben tisztázta a cser legfontosabb abiotikus károsítójának, a fagyrepedés-fagyléc kialakulásának feltételeit és az okozott kár mértékét. Vizsgálatai alapján kidolgozta az egészséges cser állományok nevelését biztosító megelőző gazdasági védekezési módokat. A fagyrepedéshez kapcsolódóan foglalkozott az álgesztesedés problémájával, és annak faanyagminőségre gyakorolt hatásával.

1955. február 1-jén adjunktus, 1960. augusztus 31-én a földművelési miniszter egyetemi docenssé nevezi ki. 1969. július elsejétől egyetemi tanár besorolással oktat és kutat.

Oktatóként kezdetben gyakorlatokat vezetett, majd docensi kinevezésétől kezdve az Erdészeti növénykórtan, az Erdészeti állattan I.-II. előadásokat tartotta az erdőmérnök hallgatóknak. Az Erdészeti rovartant is több szemeszteren keresztül oktatta. A faipari mérnök képzés megindulásakor kidolgozta az Ipari faanyagvédelemtan tantárgyat (későbbiekben Faanyagvédelemtan), és a továbbiakban oktatta erdőmérnök és faipari mérnök hallgatóknak is. E szakterületnek később országos és nemzetközileg is elismert szaktekintélyévé vált. Ugyanígy az Erdővédelemtan területén, amelynek keretében kidolgozta az erdővédelem ökológiai alapjaira vonatkozó téziseit, új szemléletet hozva az erdő betegségeinek és károsítóinak megítélésében. Később ennek alapján javaslatot tett a lehetséges védekezési eljárásokra.

Vezető oktatóként is tartott gyakorlatokat, az oktatás és nevelés során az önálló munkára helyezett nagy hangsúlyt, a gyakorlati feladatokat e célnak megfelelően alakította ki. Az e téren végzett munkáját az egyetem vezetése több alkalommal ismerte el, és állította példaként más tárgyak oktatói elé. Rendszeresen frissítette előadásait, a legújabb kutatási eredményeket azonnal oktatta. Előadásait a nagy szakmai tudás, a gyakorlati problémák és azok lehetséges leküzdésének ismerete, és fanyar egyéni humora jellemezte.

Kidolgozta az erdészeti növényvédelmi szakmérnök képzés programját – sok agráregyetemet megelőzve e téren -, majd megszervezte a posztgraduális oktatást, vezette a szakmérnöki kurzusokat két és fél évtizeden át. E tevékenységét 1978-ban az Erdőmérnöki Kar akkori dékánja következőképpen értékelte: „Az általa irányított szervezeti egység az elmúlt időszak alatt a növényvédelmi szakmérnök képzés országosan elismert bázisává vált. Ennek során nemcsak nagyfokú szakmai felkészültségéről, hanem kiváló szervezőképességéről is tanúbizonyságot tett.”

A kötelező oktatáson túl kiemelt gondot fordított a tudományos továbbképzésre is: a tudományos diákkörben rendszeresen kiválóan szerepeltek a tanszéken dolgozó hallgatók. Fiatal, arra érdemes kollégáit tudományos ösztöndíj megpályázására biztatta: volt év, amikor négy-öt doktorátusra készülő munkatársat foglalkoztatott az Erdővédelemtan Tanszék.

Tanítványaival kiváló kapcsolatot tartott, a kötelező foglalkozásokon túl is szívesen állt rendelkezésükre. Hallgatói minden időben szerették és tisztelték, kapcsolata nem szakadt meg velük végzésük után sem. A gyakorlati kollégákkal számos erdővédelmi kutatási témában dolgozott együtt.

Oktatóként az Alma Mater múltjának kiváló ismerője, a selmeci hagyományok egyik őrzője, a hatvanas évek végétől a hallgatóság körében terjesztője volt. Ezirányú ismereteit a balekság okulására az egyetemi tájékoztató kiadványban írásban is megjelenteti, az egyetemi ifjúsági mozgalmak történetéről összesen 10 tanulmányt írt.

Az ERTI-be helyezése óta folytatott kutató munkát, fő területe az erdészeti növénykórtan volt: a fenyő csemeték dőlése, a farontó gombák ökológiája és biológiája, a kitermelt, raktározott és beépített faanyag gombakárosítói elleni védekezés. A későbbiekben további fontosabb kutatási témái voltak: az akác kórokozóinak vizsgálata, különös tekintettel a tő- és törzskorhadást okozó fajokra, a kitermelt és tárolt tölgy faanyag szijácskorhadásának felderítése, a magyar erdők csövestaplóinak faunájának összeállítása. Felismerte, hogy az egyre nagyobb tért hódító fatermesztő ültetvények a jövőben sok erdővédelmi gondot fognak okozni, ezért a nemesnyárasok egészségi problémáival is intenzíven foglalkozott. A kocsánytalan tölgy állományok pusztulásának kérdésével annak megjelenésétől, az 1970-es évek végétől foglalkozott behatóan, a MÉM Erdészeti és Faipari Hivatala által e probléma tisztázására létrehozott kutatócsoportot is vezette.

1982-ben a **Hazánk csövestapló (Polyporaceae s. l.) flórája és a fajok növénykórtani jelentősége** c. dolgozata alapján a mezőgazdasági tudományok doktora akadémiai fokozatot nyert el.

Az Erdészeti és Faipari Egyetem és az Erdőmérnöki Kar korabeli vezetői természettudományos világszemléletű, határozott, következetes és rendszerető oktatóként jellemzik. Emberi és szakmai értékei alapján különböző tisztségekkel bízzák meg: 1968. július 1-től először megbízott, majd kinevezett vezetője az Erdővédelemtani Tanszék-nek, nyugdíjazásáig. Tagja volt a Kar Tudományos Bizottságának, 1965 októberétől 1969. július 31-ig dékánhelyettes, 1981-84-ig az Egyetem Tanácsa javaslatára oktatási rektorhelyettes, 1984-től 1989. október 1-jéig, egészségének megromlásáig az Erdőmérnöki Kar dékánja. Dékánként is a tőle megszokott mély empátiával irányította a hallgatói ügyeket intéző hivatali munkatársait.

1990-ben egészségi állapotára hivatkozva saját kérésére nyugdíjba vonult.

A kutatás, oktatás mellett számos tudományos és szakmai bizottságban, társaságban tevékenykedett: tagja volt a Magyar Tudományos Akadémia Növényvédelmi Bizottságának, az MTA Erdészeti Bizottságának, a

Faanyagvédelmi Minősítő Szakbizottságnak, elnöke a Faanyagvédelmi Szabványbizottságnak, alelnöke az OEE Mikológiai és Faanyagvédelmi Társaságának, elnökségi tagja az OEE-nek, a Magyar Madártani Egyesületnek, elnöke az OEE Soproni Csoportjának. A faanyagvédelem terén folytatott kutató- és oktatómunkája eredményeként az 1970-es években elnöke a faanyagvédelmi szabványokat Kidolgozó Bizottságnak, tagja az OMFB Korróziós Állandó Bizottságának.

Publikációinak száma közel 140, amelyből öt könyv-könyvrészlet, számos egyetemi jegyzet, 90 tudományos dolgozat mellett több ismeretterjesztő cikke, szakmai körökben tartott előadása után 1991-ben jelent meg az Akadémiai Kiadó gondozásában fő műve **Magyarország taplógombái** címen.

1962-ben a kiváló dolgozó, 1966-ban a Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója kitüntetésben részesült. 1972-ben az ERTI Vadas Jenő emlékéremét vehette át. A magyar mikológia fejlesztése terén végzett munkájáért 1966-ban Clusius emlékérmet, a faanyagvédelem során elért kutatási eredményeiért 1986-ban Eötvös Lóránd Díjat kapott. Az Országos Erdészeti Egyesület Bedő Albert díját 1983-ban ítélte oda számára az Egyesület választmánya. 1989-ben elnyerte a World Cultural Council által alapított Albert Einstein diplomát. A környezetvédelmi miniszter 1990-ben az Emberi Környezetért kitüntetéssel jutalmazta az e téren kifejtett munkáját, ez évben kapta meg a Magyar Köztársaság Csillagrendje kitüntetést is.

1992-ben az Erdészeti és Faipari Egyetem legmagasabb elismerését, a Honoris Causa Doktori címet nyerte el.

2000. december 10-én hunyt el Sopronban. A régi Szent Mihály temetőben kedvenc fájából, a tölgyből készült kopjafa őrzi emlékét.

2004. 06. 02-án szülővárosában, Hajdúnánáson a Kőrösi Csoma Sándor Gimnázium épülete előtt nagyszámú tisztelője, tanítványa, erdész szaktársa és családtagjai jelenlétében avatták fel emlékoszlopát, megörökítve a város méltán híres szülöttjének emlékét.

Igmándy Zoltán életével és munkásságával kapcsolatos irodalom bibliográfiája

Egyesületi közlemények: OEE szakmai továbbképzések előadói 1961 (9): 409.

Egyesületi közlemények, a Mikológiai Szakosztály közleményei. Az Erdő 1962 (10): 480.

Egyesületi közlemények, a Mikológiai Szakosztály közleményei. Az Erdő 1963 (4): 192.

Az Országos Erdészeti Egyesület közgyűlése. Az Erdő 1963 (8): 337-339.

Egyesületi közlemények: OEE szakmai továbbképzések előadói 1963 (9): 433.

Egyesületi közlemények: OEE szakmai továbbképzések előadói 1964 (5): 240.

Egyesületi közlemények: Az egyesület választmányi ülése. Az Erdő 1964 (1): 47.

Jérome René (1965): Egyetemi tudományos ülésszak Sopronban. Az Erdő 1965 (5): 230-231.

Jérome René (1965): Akáctermesztés Magyarországon. Az Erdő 1965 (12): 569-570.

Egyesületi közlemények: OEE szakmai továbbképzések előadói 1965 (1): 49.

Egyesületi közlemények: OEE szakmai továbbképzések előadói 1965 (4): 192.

Egyesületi közlemények: OEE szakmai továbbképzések előadói 1965 (5): 241.

Sitkey János (1966): Erdőhasználati Szakülés. Az Erdő 1966 (11): 496.

Az Országos Erdészeti Egyesület megalakulásának 10. évfordulójára tervezett jubileumi Közgyűlés Sopronban. Az Erdő 1966 (5): 236.

Egyesületi közlemények: Vitára bocsátották Király Pál az OEE 100 éves története című munkáját. Az Erdő 1966 (7): 334.

Kolossváry Szabolcsné (1966): A magyar erdészeti irodalom bibliográfiája 1945-1964. Az Országos Erdészeti Főigazgatóság Kiadványa. Budapest 152.

Hiller István (1967): Irodalmi Szemle a XII Soproni Nyári Egyetem erdészeti előadásairól. Az Erdő 1967 (11) 525-528.

Az Országos Erdészeti Egyesület vezetőségválasztó küldöttközgyűlése. Az Erdő 1967 (10): 446.

Egyesületi közlemények: OEE szakmai továbbképzések előadói 1968 (5): 241.

Szemere László (1968): A Bakony hegység nagygombái. A Veszprém megyei múzeumok közleményei, 1968: 147-170.

Kolossváry Szabolcsné (1969): Erdészeti Tudományos Intézet. Az Erdészeti Tudományos Intézet kiadványa. Budapest 83.

Egyesületi közlemények, a Mikológiai Szakosztály közleményei. Az Erdő 1970 (5): 239.

Vadas Jenő Emlékplakett alapítása alkalmából rendezett tudományos ülésszak. Az Erdő 1970 (7): 320.

Egyesületi közlemények: A soproni csoport vezetőségválasztó taggyűlésén új vezetőket választott. Az Erdő 1971 (4): 193.

Egyesületi közlemények: OEE szakmai továbbképzések előadói 1971 (5): 239.

Egyesületi közlemények: OEE szakmai továbbképzések előadói 1971 (5): 241.

ERTI emlékérmesek. Az Erdő 1972 (11): 514.

Egyesületi közlemények: A növényvédelmi szakmérnökképzés tantervének társadalmi megvitatása. Az Erdő 1973 (7): 334.

Egyesületi közlemények: OEE szakmai továbbképzések előadói 1973 (1): 46.

Egyesületi közlemények: OEE szakmai továbbképzések előadói 1974 (1): 42.

Egyesületi közlemények: OEE szakmai továbbképzések előadói 1974 (1): 49.

Egyesületi közlemények, az Erdővédelmi Szakosztály közleményei. Az Erdő 1976 (8): 379.

Egyesületi közlemények: OEE szakmai továbbképzések előadói 1976 (11): 529.

Egyesületi közlemények: OEE szakmai továbbképzések előadói 1977 (4): 193.

Majer Antal (1977): Az MTA Erdészeti Bizottsága Erdei Környezet és Fatermesztés ad hoc Bizottságának ülése. Az Erdő 1977 (9): 408.

Egyesületi közlemények: Az ifjúsági bizottság soproni ülése. Az Erdő 1977 (5): 237.

Egyesületi közlemények, az Erdővédelmi Szakosztály közleményei. Az Erdő 1978 (7): 331.

Egyesületi közlemények, a Mikológiai Szakosztály közleményei. Az Erdő 1978 (5): 239.

Az erdei ökoszisztémák vizsgálati eredményei. Az Erdő 1979 (1): 17.

Keresztesi Béla (1979): Köszönet. Az Erdő 1979 (12): 575-576.

Jérome René (1980): A kocsányostölgy fatermesztési folyamat fejlesztése. Az Erdő 1980 (1): 34-36.

Egyesületi közlemények: Termelésirányító üzemmérnökképzés tantervi irányelveinek társadalmi vitája. Az Erdő 1982 (2): 90.

Egyesületi közlemények: OEE szakmai továbbképzések előadói 1982 (4): 188.

Egyesületi közlemények: OEE szakmai továbbképzések előadói 1982 (10): 475.

Egyesületi közlemények: OEE szakmai továbbképzések előadói 1983 (6): 284.

Egyesületi közlemények: OEE szakmai továbbképzések előadói 1983 (9): 428.

Hiller István (1983): Egyetemtörténeti kutatásaink nemzetközi kölcsönhatásai. Az Erdő 1983. (7): 303-310.

Az 1983. évi „Bedő Albert" díjasok – Dr. Igmándy Zoltán, erdőmérnök. Az Erdő 1983 (11): 487.

Az erdészeti felsőoktatás megindítása 175. évfordulójának egyetemi ünnepségei. Az Erdő 1983 (11): 490-494.

Solymos Rezső (1984): Mindnyájan voltunk egyszer az Akadémián… Az Erdő 1984 (3): 113.

Radics Kálmán (1984): Művelődési viszonyok Hajdúnánáson a felszabadulás előtt. In: Gazdag István (1984): Hajdú-Bihar Megyei Levéltár Évkönyve XI. Debrecen, 1984: 53-64.

Egyesületi közlemények: OEE szakmai továbbképzések előadói 1984 (2): 93.

Egyesületi közlemények: OEE szakmai továbbképzések előadói 1984 (3): 141.

Egyesületi közlemények: OEE szakmai továbbképzések előadói 1985 (6): 284.

Ellenőrző bizottsági jelentés. Az Erdő 1985 (11): 494.

Az akác szerepe a hazai erdészetben és faexportban. Az Erdő 1985 (1): 9.

Erdészeti és Faipari Egyetem Szakágazati Gyűjteménye. Az Erdő 1985 (3): 141.

Egyesületi közlemények: Az egyesület választmányi ülése. Az Erdő 1986 (2): 90.

Egyesületi közlemények: OEE szakmai továbbképzések előadói 1986 (7): 332.

Egyesületi közlemények: OEE szakmai továbbképzések előadói 1987 (10): 477.

Tóth József (1988): Az erdészeti kutatás története az ERTI-ben. Az Erdő 1988 (07-08): 249-253.

Egyesületi közlemények: OEE szakmai továbbképzések előadói 1989 (3): 144.

Az erdészeti és Faipari Egyetem Tanévnyitóján. Erdészeti Lapok 1992. (11): 346-347.

Bognár Sándor (1994): A magyar növényvédelem története a legrégebbi időktől napjainkig (1030-1980). Mosonmagyaróvár: 179, 521, 525, 526, 537, 676, 721, 722.

Bartha Dénes – Oroszi Sándor (1995): A magyar erdészeti irodalom bibliográfiája 1965-1990. Országos Erdészeti Egyesület, Erdészettörténeti Szakosztály. Budapest-Sopron 416.

A Soproni Egyetem Tanácsa Ünnepi Tanévnyitó Egyetemi Tanácsülése. Erdészeti Lapok 1998 (10): 315.

Führer Ernő (1998): 100 éves a Magyar Királyi Kísérleti Állomás – a Magyar Királyi Erdészeti Kutató Intézet – az Erdészeti Tudományos Intézet. Az Erdészeti Tudományos Intézet kiadványa. Selmecbánya-Sopron-Budapest. 1898-1998: 53.

Igmándy Zoltán (1925-2000). Mikológiai közlemények: Clusiana, 2001 (1-2): 3.

Varga Ferenc (2001): Dr. h. c. dr. Igmándy Zoltán (1925-2000). Erdészeti Lapok 2001 (4): 139.

Varga Ferenc (2001): Erdővédelemtan. Mezőgazdasági Szaktudás Kiadó. Budapest 15-16.

Csóka György – Hirka Anikó – Csiky Zsolt: Az erdővédelem magyarországi szakirodalma (1792-2000). Erdészeti Tudományos Intézet. Mátrafüred, Eger, 2002. CD-ROM

Szabó Ilona (2003): Erdei fák betegségei. Szaktudás Kiadó Ház. Budapest: 9, 14.

Csóka György (2004): Emlékmű Igmándy Zoltánnak. Erdészeti Lapok 2004 (9): 281.

Babos Rezső (2004): Könyvismertető: Faanyagok és faanyagvédelem az építőiparban. Erdészeti Lapok 2004 (3): 97.

Pápai Gábor (2005): Interjú Csóka Györggyel, az ERTI Erdővédelmi Osztályának vezetőjével. Erdészeti Lapok 2005 (3): 100-102.

Pápai Gábor (2008): 35 éves a Hortobágyi Nemzeti Park. Erdészeti Lapok 2008 (12): 374-375.

Varga Szabolcs (2008): Igmándy Zoltán (1925-2000) In: Albert Levente (szerk.): Az erdészeti felsőoktatás 200 éve I kötet. NYME Erdőmérnöki Kar, Sopron 2008: 249-250.

Varga Szabolcs (2008): Erdővédelem In: Albert Levente (szerk.): Az erdészeti felsőoktatás 200 éve II. kötet. NYME Erdőmérnöki Kar, Sopron 2008: 105-117.

Albert Levente (2008): Az erdészeti felsőoktatás 200 éve III. kötet. NYME Erdőmérnöki Kar, Sopron 2008: 170, 352.

Igmándy Zoltán szakirodalmi munkássága

Igmándy Zoltán (1942): Egy hajdunánási juhász-család leszármazása. Magyar Családtörténeti Szemle 1942 (12): 280–285.

Igmándy Zoltán - Milinkó István - Szatala Ödön (1951): A fenyőcsemetedőlés kérdése hazánkban és a védekezés lehetőségei. Növényvédelmi Kutató Intézet Évkönyve: 6-6.

Igmándy Zoltán - Milinkó István - Szatala Ödön (1952): Vizsgálatok és védekezési kísérletek a fenyőcsemetedőlés leküzdésére. ERTI Évkönyv 2: 210-226.

Igmándy Zoltán (1953): A csertapló károsítása csereseinkben. A növényvédelem időszerű kérdései (3): 24-28.

Igmándy Zoltán (1953): A fenyőcsemetedőlés. Az Erdő 2 (2): 190-194.

Igmándy Zoltán (1953): A fenyőgyökérrontó tapló (Fomes annosus Fr.) károsítása a soproni lúcosokban. Az Erdő 2 (4): 388-389.

Igmándy Zoltán (1953): A kétalakú csertapló (Fomes obliquus (Pers.) Fries.) károsítása elegyetlen cserállományban. Erdőmérnöki Főiskola Évkönyve: 93-106.

Igmándy Zoltán (1954): A fenyőtapló (Trametes pini (Thore) Fries.) előfordulása és károsítása hazánkban. Erdőmérnöki Főiskola Közleményei: 5-10.

Igmándy Zoltán (1955): Csersarjerdők tőkorhadást okozó gombái. Erdőmérnöki Főiskola Közleményei: 131-147.

Igmándy Zoltán (1956): A csertapló (Xanthochrous obliquus (Pers.) B. et G) elterjedését befolyásoló környezeti tényezők hegy- és dombvidéki csereseinkben. Erdészeti Kísérletek

Haracsi Lajos - Igmándy Zoltán (1956): A csertapló (Xanthochrous obliquus (Pers.) B. et G.) előfordulása lombfáinkon. Erdőmérnöki Főiskola Közleményei (1): 76-87.

Igmándy Zoltán (1956): Adatok a Kárpát-medence Polyporaceae flórájához II. Botanikai Közlemények 46: 306-306.

Igmándy Zoltán (1956): Cseresek növénykórtani vizsgálata. (Kandidátusi értekezés) MTA, Sopron 124 oldal

Igmándy Zoltán (1956): Fagyrepedés okozta károk csereseinkben. Erdőmérnöki Főiskola Közleményei (2): 81-101.

Igmándy Zoltán (1957): A csertapló {Xanthochrous obliquus (Pers.) B. et G.} elterjedését befolyásoló környezeti tényezők hegy- és dombvidéki csereseinkben. Az Erdő 6 (4): 121-124.

Igmándy Zoltán (1957): A fehér csertapló (Leptoporus irpex Schulz) előfordulása és károsítása hazánkban. Erdőmérnöki Főiskola Közleményei (1): 67-73.

Haracsi Lajos - Igmándy Zoltán (1957): A fekete csertapló (Xanthochrous obliquus (Pers) B. et G.)) előfordulása lombfáinkon. Erdőmérnöki Főiskola Közleményei 2: 85-96.

Igmándy Zoltán (1957): Adatok a Kárpát-medence Polyporaceae flórájához. III. Botanikai Közlemények 47: 101-103.

Igmándy Zoltán (1957): Cseresek növénykórtani vizsgálata. MTA Agrártudományi Közlemények 13 (1-2): 188-146.

Igmándy Zoltán (1958): Sopron és környékének gombái I. Polyporaceae. Soproni Szemle 12: 119-135.

Igmándy Zoltán (1959): A cser gombakárosítói és azok hatása a fa minőségére. Faipar 9: 343-346.

Igmándy Zoltán (1960): A cser fájának ellenállóképessége farontó gombákkal szemben. Erdészettudományi Közlemények (1-2): 101-114.

Igmándy Zoltán (1961): Az akác (Robinia pseudoacacia L.) tőkorhasztó gombája: a kőristapló (Fomes fraxineus Fr. Cooke). Erdészettudományi Közlemények (1): 69-77.

Igmándy Zoltán (1962): A fekete lemezestapló (Lenzites reichardtii Schulzer). Erdészettudományi Közlemények (1): 137-146.

Igmándy Zoltán - Pagony Hubert (1962): Adatok a szíjácsbogár (Lyctus linearis Goere) életmódjához. Faipar 12 (6): 190-192.

Igmándy Zoltán (1962): Stockfeuleschwamm der Robinie (Robinia pseudoacacia L.): Fomes fraxineus /Fr./ Cooke. Ungarische Forstwissenschaftliche Rundschau. Budapest, 1962. 259-263.

Igmándy Zoltán (1963): Die holzzerstörende Pilze der Robinie. p. 293-297, 386-387. In: Holzzerstörung durch Pilze. Akad. Verlag Berlin 1963.

Igmándy Zoltán (1964): A szenes tölgytapló (Xanthochrous cuticularis (Bull.) Pat.) előfordulása és károsítása hazánkban. Mikológiai Közlemények 1964 (1): 38-45.

Igmándy Zoltán (1964): Bükköseink farontó taplógombái. Erdészeti és Faipari Egyetem Tudományos Közleményei (1): 101-107.

Gyarmati Béla - Igmándy Zoltán - Pagony Hubert (1964): Faanyagvédelem. Mezőgazdasági Kiadó, Budapest 346 oldal

Gyarmati Béla – Igmándy Zoltán (1964): Vizsgálatok gombafertőzött faanyag védőkezelésének lehetőségeivel kapcsolatban. Faipar 147 (5): 149-150.

Igmándy Zoltán (1964): Trutovik – Lenzites reichardtii Schulzer. Obzor Vengerszkoj leszovodsztvennoj nauki 1964 (2): 37-46.

Igmándy Zoltán (1965): Az akác fontosabb betegségei és károsítói, valamint a védekezés módjai. p. 576-601. In: Keresztesi Béla (szerk.): Akáctermesztés Magyarországon. Akadémiai Kiadó, Budapest

Igmándy Zoltán - Pagony Hubert (1965): Fehér- és szürkenyárasaink veszélyes gesztkorhasztó gombája. Az Erdő 14 (1): 19-25.

Igmándy Zoltán (1965): Magyarország taplógombái (Polypori Hungariae) I. Erdészeti és Faipari Egyetem Tudományos Közleményei (1-2): 201-221.

Igmándy Zoltán (1966): St. Domanski: Grzyby (Fungi). – Panstwowe Wildawnictwo Naukove (Warszawa). 1965. 278. oldal 70. ábra, 63 táblázat. Mikológiai Közlemények 1966 (1): 38-39.

Igmándy Zoltán - Pagony Hubert (1966): Az Aigeiros-szekcióba tartozó nyárhibridek faanyagának tartóssága. Erdészeti Kutatások 62 (1-3): 269-277.

Igmándy Zoltán (1966): Vizsgálatok a cser (Quercus cerris L.) faanyagának tartósságáról. Erdőgazdaság és Faipar 20 (1-2): 5-17.

Igmándy Zoltán (1966): Vizsgálatok a lepketapló (Trametes versicolor L.) ex Fr. (Pil.) különböző törzseinek növekedésére, bontási erélyére és gombaölő-szerekkel szembeni érzékenységére vonatkozóan. Mikológiai Közlemények 1966 (1): 3-15.

Igmándy Zoltán (1966): Erdészeti és Faipari Egyetem. Sopron, 1966. (magyar, német, francia, orosz nyelven) 66 oldal, számos kép és két táblázat.

Igmándy Zoltán (1966): Az Erdészeti és Faipari Egyetem ismertetése – A Sopronban működő erdészeti intézmények rövid ismertetője. Az Országos Erdészeti Egyesület közgyűlésének kiadványa 5-18.

Igmándy Zoltán (1967): A döntött és feldolgozott faanyag károsítói: Gombák. p. 609-613. In: Keresztesi Béla (szerk.): A tölgyek. Akadémiai Kiadó, Budapest

Igmándy Zoltán - Pagony Hubert (1967): A Leuce-szekcióba tartozó nyárak faanyagának tartóssága. Erdészeti és Faipari Egyetem Tudományos Közleményei 1-2: 85-94.

Igmándy Zoltán (1967): Abiotikus tényezők okozta károsítások és a védekezés módszerei. p. 555-560. In: Keresztesi Béla (szerk.): A tölgyek. Akadémiai Kiadó, Budapest

Igmándy Zoltán (1967): Állományok károsítói: Növényi károsítók. p. 568-583. In: Keresztesi Béla (szerk.): A tölgyek. Akadémiai Kiadó, Budapest

Igmándy Zoltán (1968): Die Pilzschädlinge der Zerreiche (Quercus cerris L.). Sborn. Vys. Skol. Zemed. v Brné 37: 275-281.

Igmándy Zoltán (1968): Die Porlinge Ungarns und ihre phytopathologische Bedeutung (Polipori Hungariae) 2. Acta Phytopathologica Hungaricae 3 (2): 221-239.

Igmándy Zoltán (1968): Die Porlinge Ungarns und ihre phytopathologische Bedeutung (Polipori Hungariae). 3. Acta Phytopathologica Hungaricae 3 (3): 349-359.

Igmándy Zoltán - Pagony Hubert (1968): Kiegészítés a "Fehér- és szürkenyárasaink veszélyes gesztkorhasztó gombája" c. cikkhez. Az Erdő 17 (6): 283.

Igmándy Zoltán (1968): Bálint Gyula: Épületek védelme fagomba-, rovar- és tűzkár ellen. 210. oldal. 113. ábra. Műszaki könyvkiadó, Budapest 1967 29. Ft. Magyar Építőipar 17 (7): 457-458.

Igmándy Zoltán (1968): A faanyag ellenálló képességének változása a törzs keresztmetszetében. Mikológiai Közlemények 1968 (2): 85.

Igmándy Zoltán (1969): Az álgesztes cser repedezése. Az Erdő 18 (11): 481-484.

Igmándy Zoltán (1969): Vizsgálatok a kocsányos- (Quercus robur L.) és kocsánytalantölgy (Q. sessiliflora Salieb.) gesztjének tartósságáról. Erdészeti és Faipari Egyetem Tudományos Közleményei (1): 62-69.

Igmándy Zoltán – Varga Ferenc (1969): Állattan. Felsőfokú vadgazdálkodási tanfolyam jegyzetei. Magyar Vadászok Országos Szövetsége 1969. 133-189.

Igmándy Zoltán – Varga Ferenc (1970): Ragadozó- és vízimadarak. Felsőfokú vadgazdálkodási tanfolyam jegyzetei. Magyar Vadászok Országos Szövetsége 1970. 1-55.

Igmándy Zoltán (1970): A kétalakú csertapló (Xanthochrous nidus-pici (Pil.) Igm.) ivaros termőtest- és spóraképzése. Erdészeti és Faipari Egyetem Tudományos Közleményei (1-2): 5-16.

Igmándy Zoltán (1970): A tölgyek szijácskorhadása és a védekezés lehetőségei. Az Erdő 19 (4): 160-166.

Igmándy Zoltán (1970): Die Porlinge Ungarns und ihre phytopathologische Bedeutung (Polipori Hungariae). 4. Acta Phytopathologica Hungaricae 5 (2-4): 279-301.

Igmándy Zoltán (1970): Mikológia és faanyagvédelem. Mikológiai Közlemények 1970 (3): 549-549.

Igmándy Zoltán (1970): Zdravszlovnata sztajanyije na cerovitye naszasgyenija v Jugosztocsna-ebropa. In: Proisvodstva i kopmlexno izpolzuvanje na dbovata drvessina. Sofia,

Igmándy Zoltán (1970): 25 év krónikája – Mindnyájan voltunk egyszer az akadémián. 1919-1969. Az Erdészeti és Faipari Egyetem Jubileumi Évkönyve, Sopron 1970. 91-111.

Igmándy Zoltán (1970): Hiller István: Die Forstwissenschaft als die Wiege unseres holzwirtschaftlichen Hochschulwesens. (Erdészeti és Faipari Egyetem kiadványai 1969. 1. szám). Sopron, 1970. 107. lap – Soproni Szemle, 24: 383.

Igmándy Zoltán (1970): Magyarország taplógombái (I. rész). Mikológiai Közlemények 1970 (1): 3-8.

Igmándy Zoltán (1970): Magyarország taplógombái (II. rész). Mikológiai Közlemények 1970 (3): 109-112.

Igmándy Zoltán (1971): Magyarország taplógombái (III. rész). Mikológiai Közlemények 1971 (2): 51-56.

Igmándy Zoltán (1972): A kitermelt és tárolt faanyag védelme. EFE, Sopron 137 oldal

Igmándy Zoltán (1972): A tölgyliszthármat (Microspharea quercina (Schw) Burr) elleni védekezés hatása a tölgycsemeték növekedésére. Erdészeti és Faipari Egyetem Tudományos Közleményei (1-2): 67-74.

Igmándy Zoltán (1972): Der Einfluss der Schutzmassnahme gegen den Eichenmehltau (Microsphaera quercina (SCHW.) BURR.) auf das Wachstum der Eichenpflanzen. Erdészeti és Faipari Egyetem Tudományos Közleményei 1972. (1-2): 67-74.

Igmándy Zoltán (1973): Tributil-ónoxid hatóanyagú készítmény alkalmazása a faanyagvédelemben. Mikológiai Közlemények 1973 (2): 91-96.

Igmándy Zoltán (1973): A hazai gyártású faanyagvédő szerek alkalmazása faházaknál. Erdészeti és Faipari Egyetem tudományos közleményei (Erdészet – Faipar – Geodézia) (2): 159-162.

Igmándy Zoltán (1974): Natriumpentachlorphenol als Holzschutzmittel. Erdészeti és Faipari Egyetem tudományos közleményei (Erdészet – Faipar – Geodézia) (1): 23-36.

Igmándy Zoltán (1974): Beiträge zu der Frage der Astreinigung der Kiefer (Pinus silvestris L.). Erdészeti és Faipari Egyetem Tudományos Közleményei (3): 33-40.

Igmándy Zoltán (1974): Erdészeti növénykórtan 1. r. Egyetemi Jegyzet, EFE, Sopron 106 oldal

Igmándy Zoltán (1974): Erdészeti növénykórtan 2. r. Egyetemi Jegyzet, EFE, Sopron 115 oldal

Igmándy Zoltán (1974): Erdővédelmünk fejlesztése. Az Erdő 23 (8): 371-372.

Igmándy Zoltán (1974): Útmutató és vezérfonal az erdészeti növényvédelmi szakmérnökhallgatók részére az Erdészeti növénykórtan 2. előadási anyagához. EFE, Sopron 119 oldal

Igmándy Zoltán (1975): Erdővédelemtan 1. r. Egyetemi Jegyzet, EFE, Sopron

Igmándy Zoltán (1975): Erdővédelemtan 2. r. Egyetemi Jegyzet, EFE, Sopron

Igmándy Zoltán (1975): Cseresek minőségének megítélése a fagylécesség alapján. Erdészeti és Faipari Egyetem Tudományos Közleményei (2): 27-35.

Gyarmati Béla - Igmándy Zoltán - Pagony Hubert (1975): Faanyagvédelem (2. kiadás). Mezőgazdasági Kiadó, Budapest 398 oldal

Igmándy Zoltán - Pagony Hubert (1975): Qualitatsverminderung des Splintholzes von Trauben- und Stieleichenrundhölzern in Abhangigkeit von Feuchtegehalt und Einschlagszeitpunkt. Erdészeti Kutatások 71 (1): 65-81.

Igmándy Zoltán (1976): A faanyagok védelme. In: Faipari Kézikönyv.

Igmándy Zoltán - Pagony Hubert (1976): Chemischer Schütz von Stiel und Traubeichenrundhölzern gegen die Splintfäule. Erdészeti Kutatások 72 (2): 77-81.

Igmándy Zoltán (1976): Erdészeti Állattan II. (Rovartan). Egyetemi Jegyzet, EFE, Sopron 252 oldal

Igmándy Zoltán (1976): A nátriumpentaklórfenol hatásvizsgálata. Mikológiai Közlemények 1976 (1-2): 7-16.

Igmándy Zoltán (1977): Az erdővédelem feladata az erdőgazdaságban. Az Erdő 26 (1): 3-8.

Igmándy Zoltán (1977): Erdővédelemtan II. Egyetemi Jegyzet, EFE, Sopron 210 oldal

Igmándy Zoltán (1977): Holzmassenverlusta in Zerreichenbeständen durch Inonotus nidus-pici Pil. European Journal of Forest Pathology (7): 230-236.

Igmándy Zoltán (1977): Holzmassenverluste in Zerreichenbeständen durch Inonotus nidus-pici Pil. European Journal of Forest Pathology 26 (8): 373-375.

Igmándy Zoltán (1977): Hazai faanyagvédő szerek vizsgálati eredményei. Mikológiai Közlemények 1977 (1-2): 5-12.

Igmándy Zoltán (1978): Az erdővédelem új módszerei, különös tekintettel a környezetvédelemre. Nyári Egyetem Sopron, 1978. 10-15.

Eszes Ferenc - Igmándy Zoltán (1978): Az akác csövestaplói. Mikológiai Közlemények 17 (1-2): 18-20.

Igmándy Zoltán (1978): Dr. Haracsi Lajos 1898-1978. Mikológiai Közlemények 1978 (3): 107-108.

Igmándy Zoltán (1979): Porlinge in der Umgebung des Neusiedler See. Natur und Umwelt in Burgenland (2): 17-20.

Igmándy Zoltán (1979): Reducens szervezetek életműködésének vizsgálata a bükkös és karsztbokorerdő ökoszisztémában. MTA-VEAB Monográfiái Veszprém (10): 96-99.

Igmándy Zoltán (1979): Jahn, Hermann: Pilze, die an Holz wachsen - Fán termő gombák. Busse, Herford, 1979. Mikológiai Közlemények 1979 (3): 143.

Igmándy Zoltán (1980): A kocsányos tölgy erdővédelmi teendői. VEAB Monográfia 6 (3): 92-97.

Igmándy Zoltán (1981): A csertapló (Inonotus nidus-pici Pil.) korhasztásának előrehaladása cser (Quercus cerris L.) törzsekben. Erdészeti és Faipari Egyetem Tudományos Közleményei (2): 5-9.

Igmándy Zoltán (1981): Erdővédelemtan I. Erdészeti növénykórtan. Egyetemi Jegyzet, EFE, Sopron 95 oldal

Igmándy Zoltán (1981): Hazánk csövestapló (Polyporaceae s.l.) flórája és a fajok növénykórtani jelentősége. Doktori értekezés tézisei. Sopron, 1981.

Igmándy Zoltán - Pagony Hubert (1982): Az erdők egészségi állapota, vegyszeres védekezés. p. 146-153. In: Magyar erdészet 1954-1979. Akadémiai Kiadó, Budapest

Igmándy Zoltán (1982): Fafajaink csövestaplói (Polyporaceae). Erdészeti és Faipari Egyetem Tudományos Közleményei (1): 5-24.

Igmándy Zoltán (1982): Hazánk csövestaplói (Polyporaceae s.l.) és a fajok növénykórtani jelentősége. Mikológiai Közlemények 1982 (1): 7-11.

Igmándy Zoltán - Pagony Hubert - Szontagh Pál (1983): Erdővédelmi műszaki irányelvek. MÉM, Budapest 44 oldal

Igmándy Zoltán (1982): Die Forstpathologische Bedeutung von Arten aus der Familie der Polyporaceae in Ungarn. Aphyllophorales-Symposium 1982 in Eiesenstadt, Austria. 89-92.

Igmándy Zoltán (1983): Az egyetem, mint a hivatásra nevelés kohója. Az Erdő 118 (7): 299-300.

Igmándy Zoltán (1983): A cser kórokozói – Csertölgygazdálkodás és hasznosítás (Szappanos A. – Kovács I. szerk.). MTA VEAB Veszprém, 1983. 137-143.

Igmándy Zoltán (1983): Die Probleme des Chemischen Pflanzenschutzes auf dem Gebiet des Forstschutzes. Forum Pannonicum RER. NAT. I. 1983. 15-18.

Igmándy Zoltán (1984): Vas megye csövestapló (Polyporaceae s.1.) flórája. Savaria a Vas Megyei Múzeumok Értesítője 1983-1984. (17-18): 27-49.

Igmándy Zoltán - Pagony Hubert - Szontagh Pál - Varga Ferenc (1984): Beszámoló a kocsánytalan tölgyeseinkben fellépett pusztulásról 1978-1983. Az Erdő 33 (8): 334-341.

Igmándy Zoltán - Pagony Hubert - Szontagh Pál - Varga Ferenc (1985): A kocsánytalan tölgy (Quercus petraea MATT./Lieb) pusztulása hazánkban. Növényvédelem 21 (7): 311-311.

Igmándy Zoltán (1985): A kocsánytalan tölgy pusztulása Magyarországon. Magyar Tudomány (6): 456-459.

Igmándy Zoltán - Pagony Hubert - Szontagh Pál - Varga Ferenc (1985): Bericht über das in den Traubeneichenstanden Ungarns aufgetretente Eichenstreben. Acta Facultatis Forestalis 1: 19.

Igmándy Zoltán - Traser György - Varga Ferenc - Vasas Ernő (1985): Elpusztult kocsánytalan tölgyek évgyűrű vizsgálata. Az Erdő 35 (10): 457-461.

Igmándy Zoltán (1985): Sarjeredetű kocsánytalan tölgyeseink állapotáról. Az Erdő 34 (1): 13-16.

Igmándy Zoltán (1985): A kocsánytalan tölgy pusztulása Magyarországon. Magyar Tudomány (6): 455-460.

Igmándy Zoltán (1985): Megjegyzések „Az erdővédelem ökológiai alapjai” c. cikkhez. Búvár, 40 (8): 497.

Béky Albert - Igmándy Zoltán (1986): A kocsánytalan tölgy (Quercus petraea Lieb) hervadásos betegségének helyzete 1986-ban. Erdészeti Kutatások 79: 217-223.

Igmándy Zoltán - Béky Albert - Pagony Hubert - Szontagh Pál - Varga Ferenc (1986): A kocsánytalan tölgypusztulás helyzete hazánkban 1985-ben. Az Erdő 35 (6): 255-259.

Igmándy Zoltán - Traser György - Vasas Ernő (1986): A kocsánytalan tölgypusztulás járványtól sújtott törzsek évgyűrűvizsgálata. Növényvédelem 20 (9): 406-406.

Igmándy Zoltán - Pagony Hubert - Varga Szabolcs (1986): Az erdővédelem komplex rendszere. Erdészeti Kutatások 78: 439-445.

Igmándy Zoltán (1986): Die Verbreitung des rotporigen Feuerschwammes (Phellinus torulosus (Pers). B. et G.) in Ungarn und seine phytopathologische Bedeutung in den Wäldern. Erdészeti és Faipari Egyetem Tudományos Közleményei (2): 5-16.

Igmándy Zoltán (1986): Erdővédelem. Egyetemi Jegyzet, EFE, Sopron 110 oldal

Igmándy Zoltán (1986): Sessile Oak (Quercus petraea MATT. LIEB. LIEB) Decay in South-Eastern Europe. XVII-the Congress of the Hungarian Biological Society, Szeged, 1986. 41-43.

Igmándy Zoltán (1986): Das Eichensterben und Abwehrmöglichkeiten. Der Forst- und Holzwirt 41: 13-14

Igmándy Zoltán (1986): Könyvismertető – Walter Julich: „Die Nichtblatterpilze, Gallertpilze und Bauchpilze: Aphyllophorales, Heterobasidiomycetes, Gasteromycetes. Mikológiai Közlemények (Clusiana) 1986 (1): 67.

Igmándy Zoltán (1986): Könyvismertető – Frantisek Kotlaba: Zemepisné rozsireni a ekologie chorosu (Polyporales s.l.) v Ceskoslovensku. Mikológiai Közlemények (Clusiana), 1986 (1)

Igmándy Zoltán (1986): Könyvismertető – Dietger Grosser: Pflanzische und tierische Bau- und Werkholzschädlinge. Mikológiai Közlemények (Clusiana), 1986 (2-3): 162.

Igmándy Zoltán - Béky Albert - Pagony Hubert - Szontagh Pál - Varga Ferenc (1987): A kocsánytalan tölgy hervadásos betegségének helyzete 1986-ban. Az Erdő 36 (7): 311-314.

Igmándy Zoltán (1987): Schulzer hazánkban gyűjtött csövestaplóinak (Polyporaceae s.l.) revíziója. Mikológiai Közlemények 1987 (2-3): 102-108.

Igmándy Zoltán (1987): Az épületek faanyagának egy kevéssé ismert gombakárosítója: a kemény fekvőtapló (Phellinus contiguus /PERS.: FR.) PAT. Mikológiai Közlemények 1987 (1): 35-38.

Igmándy Zoltán (1987): Die Welkeepidemie von Quercus petraea (Matt.) Lie. In Ungarn (1978 bis 1986). Österreichische Forstzeitung, 1987. 48-50.

Igmándy Zoltán (1988): Környezet- és erdővédelem. Az Erdő, 37 (7): 314-316.

Igmándy Zoltán - Pagony Hubert - Szontagh Pál - Varga Ferenc (1988): Megjegyzések Dr. Jakucs Pál: „Új típusú erdőkárok és tennivalók" c. cikkéhez. Az Erdő, 37 (1): 9.

Igmándy Zoltán - Pagony Hubert (1988): A feketefenyő pusztulását okozó diplodiás hajtásbetegség fellépése hazánkban. Növényvédelem 24 (7): 307-308.

Igmándy Zoltán (1988): Környezet- és erdővédelem. Búvár 37 (7): 314-316.

Igmándy Zoltán (1991): A magyar erdők taplógombái. Akadémiai Kiadó, Budapest 112 oldal

Igmándy Zoltán - Pagony Hubert (1991): Physical condition of the forests, chemization. p. 219-233. In: Keresztesi Béla (szerk.): Forestry in Hungary 1920-1985. Akadémiai Kiadó, Budapest

Igmándy Zoltán, Černý Alois, Bence Lajos, Pagony Hubert
Szárhalom 1957. október

Az erdővédelem oktatói az 1960-as évek végén
Stubnya Valér, Varga Ferenc, Haracsi Lajos, Igmándy Zoltán

Balekavató szakest
1966. október

Mi az Erdészeti és Faipari Egyetem
Rektora és az Erdőmérnöki Kar
Dékánja üdvözöljük az olvasót!

Az Erdészeti és Faipari Egyetem Tanácsa egyetértésben a Földművelésügyi Minisztériummal

Dr. Igmándy Zoltán

nyugalmazott egyetemi tanárnak a mezőgazdasági (erdészet) tudomány doktorának az erdővédelemtan területén kifejtett több évtizedes kiemelkedő tudományos és oktató munkájáért, különös tekintettel az erdészeti növénykórtan és faanyagvédelemtan területén elért tudományos eredményeiért, szélesköru szakirodalmi tevékenységéért, az erdészeti növényvédelmi szakmérnökképzés megszervezéséért és beindításáért, továbbá Egyetemünkön folytatott nevelő munkájáért

Tiszteletbeli Egyetemi Doktori

(Doctor Honoris Causa) címet adományozza.

Az erről szóló oklevelet részére átadjuk, tiszteletbeli doktorrá fogadjuk és felhatalmazzuk mindazon jogok és kiváltságok gyakorlására, amelyek Egyetemünk doktorait a törvényes rendelkezések szerint megilletik.

Sopron, 1992. szeptember 8.

Dr. Kosztka Miklós
Dékán

Dr. Pinkler András
Rektor

Sopron-Selmec-Sopron-Selmec-Sopron-Selmec-Sopron-Selmec-Sopron-Selmec-Sopron-Selmec-Sopron-Selmec

Honoris causa oklevél 1992.

Igmándy Zoltán emlékoszlopa Hajdúnánáson 2004.